

نماز استغاثه به حضرت بتول علیها السلام: روایت شده: هر گاه برای تو به خدای متعال حاجتی پیش آمد، و سینه‌ات از آن تنگی گرفت دو رکعت نماز بخوان، و پس از سلام سی مرتبه تکبیر بگو، و تسبیح حضرت زهرا علیها السلام را بجا آور، و به سجده برو و صد مرتبه بگو: یا مَولَاتی یا فاطمَةُ، آغیثینی؛ پس

ای سرپرستم ای فاطمه به فریادم برس

جانب راست صورت خویش را بر زمین بگذار، و همین ذکر را صد مرتبه بگو، و سپس جانب چپ چهره‌ات را بر زمین بگذار و صد مرتبه بگو، دوباره به سجده برو و صد و ده مرتبه بگو، و حاجت خود را یاد کن، به درستی که خدا آن را برآورده کند. ان شاء الله تعالی. مولف گوید: شیخ حسن بن فضل طبرسی در کتاب «مکارم الاخلاق» فرموده: نماز استغاثه به بتول چنین است: دو رکعت نماز بجا می‌آوری، سپس به سجده می‌روی، و صد مرتبه می‌گویی: «یا فاطمة» آنگاه جانب راست صورت خویش را به زمین می‌گذاری و صد مرتبه می‌گویی، سپس جانب چپ صورتت را و صد مرتبه می‌گویی، دوباره به سجده می‌روی و صد و ده مرتبه می‌گویی، پس از آن می‌خوانی:

یا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَیْءٍ، وَ كُلُّ شَیْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ، أَسْأَلُكَ

## نماز حضرت حجت عجل الله فرجه

بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَوْفٍ كُلِّ شَيْءٍ، مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى

به ایمنی از هر چیزی، و هراس هر چیزی از تو، اینکه بر محمد

مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَ أَهْلِي، وَ مَالِي وَ وَلَدِي،

دروود فرستی، و ایمنی به من عطا کنی، برای خود و خاندان و دارایی و فرزندانم،

حَتَّى لَا أَخَافَ أَحَدًا، وَ لَا أَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا؛ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

تا از احدی نهراسم، و هرگز از چیزی حذر نکنم، به درستی که تو بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ.

چیز توانایی.

و نیز در آن کتاب شریف از امام صادق عليه السلام روایت کرده:

هرگاه یکی از شما بخواهد به خدا استغاثه کند، دو رکعت

نماز بجا آورد، سپس به سجده رفته و بگوید:

يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَا عَلِيُّ يَا سَيِّدِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ،

ای محمد ای رسول خدا، ای علی ای آقای مردان و زنان مؤمن

بِكُما أَسْتَغِيثُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، أَسْتَغِيثُ بِكُما؛

به وسیله شما دو تن به خدای استغاثه می کنم، ای محمد ای علی به شما دو تن استغاثه می کنم

يَا غَوْثَاهُ، بِاللَّهِ وَ بِمُحَمَّدٍ، وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ؛ وَ مِی شِمَارِی هَرِیکِ

ای فریادرس به خدا و به محمد و علی و فاطمه

از امامان را پس می گویی: بِكُما أَتَوَسَّلُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى؛ به

درستی که همان ساعت به فریاد تو خواهند رسید، اِنْ شَاءَ

اللَّهُ تَعَالَى.

نماز حضرت حجت عليه السلام در مسجد جمکران که در یک فرسخی

شهر مقدس قم قرار دارد: شیخ مرحوم در کتاب

## نماز حضرت حجت عجل الله فرجه

«نجم ثاقب» کیفیت بنای این مسجد شریف را به امر صاحب الزمان علیه السلام به این صورت در حکایت اول از باب هفتم نقل کرده: امام زمان علیه السلام به حسن مثله جمکرانی فرمود: به مردم بگو به این جایگاه رغبت کنند، و آن را عزیز بدانند، و در اینجا چهار رکعت نماز بجا آورند، دو رکعت تحیت مسجد، در هر رکعتی یک مرتبه سوره «حمد» و هفت مرتبه «توحید» و تسبیح رکوع و سجود را هفت مرتبه بگویند، و دو رکعت نماز صاحب الزمان علیه السلام به این صورت که چون سوره «حمد» به إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ برسد آن را صد مرتبه بگوید، و بعد سوره «حمد» را به پایان برساند، و در رکعت دوم نیز به همین طریق عمل کند و تسبیح رکوع و سجود را هفت مرتبه بگوید، و چون نماز به پایان رسید «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» بگوید، و تسبیح حضرت زهرا علیها السلام بجا آورد، و پس از تسبیح فاطمه علیها السلام سر به سجده گذارد و صد مرتبه بر محمد و آلش صلوات الله عليهم صلوات فرستد. و این جمله عیناً از آن حضرت روایت شده: فَمَنْ صَلَّاهُمَا فَكَأَنَّمَا صَلَّى فِي الْبَيْتِ الْعَتِيقِ.

کسی که این دو رکعت را بجا آورد، گویا در خانه کعبه نماز خوانده است

و نیز نماز دیگر آن حضرت: همچنین در کتاب «نجم ثاقب» از کتاب «کنوز النّجاح» شیخ طبرسی نقل کرده که از ناحیه مقدسه حضرت صاحب الزمان علیه السلام بیرون آمد که: هر کس

## نماز حضرت حجت عجل الله فرجه

را به خدای تعالی حاجتی پیش آید باید بعد از نیمه شب جمعه غسل کند، و به جایگاه نماز خود برود، و دو رکعت نماز بخواند، در رکعت اول وقتی که به آیه «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» رسید صد مرتبه آن را بگوید، سپس سوره «حمد» را به پایان ببرد و یک مرتبه «توحید» بخواند، و رکوع و دو سجده را بجا آورد، «وَسُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» را در رکوع هفت مرتبه «وَسُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ» را در هر سجده هفت مرتبه بخواند و رکعت دوم را نیز به همین کیفیت بجا آورد، و پس از تمام شدن نماز این دعا را بخواند، به درستی که حق تعالی حاجت او را برآورده می‌سازد هر حاجتی که باشد بجز آن که حاجت او در قطع کردن پیوند خویشان باشد. و دعا این است:

اَللّٰهُمَّ اِنْ اَطَعْتُكَ فَالْحَمْدَةُ لَكَ ، وَ اِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ

خدایا اگر اطاعت کردم، پس ستایش تو راست، و اگر نافرمانی‌ات نمودم پس حجت

لَكَ، مِنْكَ الرُّوحُ، وَمِنْكَ الْفَرْجُ؛ سُبْحَانَ مَنْ اَنْعَمَ وَ شَكَرَ؛

تو راست، نسیم رحمت و گشایش از جانب توست، منزه است کسی که نعمت داد،

سُبْحَانَ مَنْ قَدَّرَ وَ غَفَرَ. اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ عَصَيْتُكَ، فَانِّيْ قَدْ

منزه است کسی که تقدیر کرد و آمرزید، خدایا چنانچه نافرمانی‌ات کرده باشم، پس به یقین

اَطَعْتُكَ فِيْ اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ، وَ هُوَ الْاِيْمَانُ بِكَ، لَمْ اَتَّخِذْ

در محبوبترین چیزها به نزد تو اطاعت نمودم، و آن ایمان به توست، برایت



## نماز حضرت حجت عجل الله فرجه

لَكَ وَلَدًا، وَلَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكًا، مَنَّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ، لَأَمْنًا مِنِّي بِهِ

فرزندى نگرفتم، و شریکی نخواندم، این ایمان منّی است از جانب تو بر من، نه از سوى من

عَلَيْكَ، وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ،

بر تو، نافرمانی کردم تو را ای معبود من نه از روی دشمنی،

وَلَا الْخُرُوجَ عَنْ (مِنْ) عُبُودِيَّتِكَ، وَلَا الْجُحُودَ لِرُبُوبِيَّتِكَ،

و نه از روی بیرون رفتن از بندگی ات، و نه از روی انکار ربوبیت،

وَلَكِنْ أَطَعْتُ هَوَايَ، وَ أَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ، فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ

بلکه هوای نفسم را پیروی کردم، و شیطان مرا لغزاند، تو را بر من حجت

وَالْبَيَانُ، فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ لِي، وَإِنْ تَغْفِرْ لِي

و بیان است، پس اگر عذابم کنی به خاطر گناهان من است، و تو ستمکار بر من نیستی، و اگر مرا ببامیزی،

وَتَرْحَمْنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ؛

و به من رحم کنی به یقین تو بخشنده و بزرگواری.

كُنْدَ يَا كَرِيمٌ، يَا كَرِيمٌ رَا تَكَرَّرَ كُنْدَ، وَ بَعْدَ مِنْ أَنْ بَكُوَيْدَ: يَا أَمِنَّا

ای ایمن از

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذَرٌ، أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ

هر چیز، و هر چیز از تو هراسان و در حذر، از تو می خواهم به ایمنی ات

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَ خَوْفٍ (خَوْفٌ) كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ، أَنْ تُصَلِّيَ

از هر چیز، و هراس هر چیز از تو، اینکه بر محمد

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي،

و خاندان محمد درود فرستی، و به من امان دهی، برای خود

وَ أَهْلِي وَ وَلَدِي، وَ سَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ، حَتَّى لَا أَخَافَ،

و خاندان و فرزندانم، و سایر چیزهایی که به من عنایت کردی، تا هرگز از چیزی نهراسم

وَ لَا أَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا؛ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَ حَسْبُنَا

و حذر نکنم، به درستی که تو بر هر چیز توانایی، و خدا ما را بس است،

اللَّهُ وَ نِعَمَ الْوَكِيلُ؛ يَا كَافِي إِبْرَاهِيمَ نُمْرُودَ، وَ يَا كَافِي مُوسَى

و چه خوب کارگشایی است، ای کفایت کننده ابراهیم از نمروذ، و ای کفایت کننده موسی

## نماز خوف از ظالم

فِرْعَوْنَ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَ أَنْ

از فرعون، از تو می‌خواهم بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و از من

تَكْفِينِي شَرَّ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ. و به جای (فُلَانِ بِنِ فُلَانِ)

کفایت کنی شرّ فلان پسر فلان را

نام شخصی را که از شرّ او می‌ترسد، و نام پدرش را بگوید، و از خدا بخواهد که زیان او را دفع و وی را از او کفایت کند، به درستی که حق تعالی گزند او را کفایت خواهد کرد ان شاء الله تعالی، و پس از آن به سجده رود، و حاجت خود را بخواهد، و به سوی حق تعالی زاری کند، به درستی که مرد مؤمن و زن مؤمنه‌ای نیست، که این نماز را بجا آورد، و این دعا را از روی اخلاص بخواند، مگر اینکه درهای آسمان برای او در برآمدن حاجاتش گشوده می‌شود، و در همان هنگام و همان شب دعای او نسبت به هرگونه حاجتی که باشد مستجاب می‌شود، و این به سبب فضل و انعام حق تعالی بر ما و بر مردم است. مؤلف گوید: فرزند بزرگوار شیخ طبرسی، رضی الدین حسن بن فضل هم این نماز را در «مکارم الاخلاق» نقل کرده و در ابتدای دعا به جای «اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ عَصَيْتُكَ»، «إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ» را ذکر کرده است و پس از: «حَتَّى لَا أَخَافَ»، کلمه «أَحَدًا» را اضافه نموده است. و پس از کلمه «فِرْعَوْنَ»، «أَسْأَلُكَ» را.

## نماز خوف از ظالم و نماز برای تسخیر نیروی قوت حافظه

نماز خوف از ظالم: به نقل از «مکارم»: غسل می کنی، و دو رکعت نماز به جا می آوری، و زانوهای خود را نزد جانمازت برهنه می کنی و صد مرتبه می گویی:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ ، يَا حَيًّا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ ،

ای زنده، ای پاینده، ای زنده، معبودی جز تو نیست، به رحمت فریادرسی می طلبم،

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَغْنِنِي ، السَّاعَةَ السَّاعَةَ !

پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و به فریاد برس، هم اینک، هم اینک

چون از این دعا فارغ شدی بگو: اَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُصَلِّيَ

از تو می خواهم خدا یا که بر محمد

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَلْطِفَ لِي ، وَأَنْ تَغْلِبَ لِي ، وَأَنْ

و خاندان محمد درود فرستی، و بر من لطف نما، و به سود من غالب گردان، و به نفع

تَمَكِّرْ لِي ، وَأَنْ تَخْذَعَ لِي ، وَأَنْ تَكِيدَ لِي ، وَأَنْ تَكْفِيَنِي مَوْوَنَةً

من مکر و خدعه و کید نما، و زحمت فلان پسر فلان

فُلَانٍ ابْنِ فُلَانٍ ؛ و این دعای رسول خدا ﷺ در روز اُحد

را از من کفایت فرما

است.

نماز برای تیزی ذهن و قوت حافظه: در مَکَارِمُ الْأَخْلَاقِ از معصومان علیهم السلام روایت شده: در ظرف پاکیزه ای سوره حمد و آیه الْکُرْسِيِّ و اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ و یس و واقعه و حشر و تَبَارَكَ و توحید و دو قُلْ اَعُوْذُ را با زعفران می نویسی، و آنها را با آب زمزم یا باران یا با آب پاکی می شویی، و در آن دو مثقال کُندَر و ده مثقال شِکر و ده مثقال عسل می ریزی سپس آن

## نماز برای آمرزش گناهان

را به هنگام شب زیر آسمان قرار ده، و بر روی آن آهنی بگذار، وقتی آخر شب شد، دو رکعت نماز بخوان، در هر رکعت سوره حمد و پنجاه مرتبه «قُلْ هُوَ اللَّهُ» را بخوان، و پس از نماز آن آب را بیاشام که برای حافظه نیکو و آزموده شده است **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**، و در اواخر باب ششم مطالبی خواهد آمد که سبب کثرت حافظه است.

نماز برای آمرزش گناهان: دو رکعت بجا آورد و در هر رکعت شصت مرتبه: **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** بخواند چون از نماز فارغ شود، گناهانش آمرزیده شود.

نمازی دیگر: شیخ طوسی رحمته الله در کتاب «مصباح» در اعمال روز جمعه گفته: از عبد الله بن مسعود روایت شده: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: هر که در روز جمعه پس از نماز عصر دو رکعت نماز بخواند، در رکعت اول سوره فاتحه و آیه **الْكَرْسَى** و سوره فلق را بیست و پنج مرتبه، و در رکعت دوم سوره فاتحه و سوره توحید و ناس را بیست و پنج مرتبه بخواند، و پس از نماز بیست و پنج مرتبه بگوید: **لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، أَعْلَى الْعَظِيمِ**؛ از دنیا بیرون نرود، تا حق تعالی بهشت را در خواب به او بنمایاند، و مکانش را در آنجا ببیند. مؤلف گوید: سید ابن طاووس در فصل سی و سوم کتاب جمال

الاسبوع نمازی برای آمرزش گناهان نقل کرده و فرموده :  
این نمازی است پر آرج و ارزشمند، که آن را حاملان اسرار  
الهی می‌شناسند، مبدا در حق آن سستی کنی، هر که  
می‌خواهد به آن کتاب مراجعه نماید.

نماز وصیت: نمازی است که رسول خدا ﷺ به آن وصیت  
فرموده و آن دو رکعت است بین مغرب و عشا، در رکعت  
اول سوره حمد و سیزده مرتبه سوره إِذَا زُلْزِلَتْ، و در رکعت  
دوم سوره حمد و پانزده مرتبه سوره توحید خوانده شود  
اگر هر شب بجا آورد، ثوابش را کسی جز خدا نمی‌تواند  
بشمارد.

نماز عفو: دو رکعت است که در هر رکعت سوره حمد  
و یک مرتبه إِذَا زُلْزِلَتْ خوانده می‌شود و بعد از قرائت حمد و  
سوره پانزده مرتبه رَبِّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ، و در رکوع ده مرتبه گفته  
می‌شود و آن را مانند نماز جعفر تمام می‌کند. مؤلف گوید:  
نماز استغفار همانند نماز عفو است، جز آن که به جای رَبِّ  
عَفْوَكَ باید اَسْتَغْفِرُ الله گفته شود، و این نماز برای فراوانی  
روزی سودمند است، إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

نمازهای وزهای هفت

نماز روز شنبه: سید ابن طاووس از حضرت عسگری علیه السلام روایت کرده: آن حضرت فرمود: در کتابهای پدرانم خواندم که هر که در روز شنبه چهار رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعتی سوره های حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ و آيَةُ الْكُرْسِيِّ را بخواند، خدا او را در درجه پیامبران و شهدا و صالحان بنویسد که نیکو رفیقانی هستند. نماز روز یک شنبه: و نیز از آن حضرت روایت شده: هر که روز یکشنبه چهار رکعت نماز بجای آورد و در هر رکعت سوره حمد و تَبَارَكَ بخواند، حق تعالی او را در بهشت جا دهد، هر جای آن که بخواهد. نماز روز دوشنبه: و نیز فرمود: هر که روز دوشنبه ده رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سوره حمد و ده مرتبه سوره توحید را بخواند، حق تعالی در قیامت برای او نوری قرار دهد، که موقف را روشنایی بخشد تا در آن روز همه بندگان خدا بر او غبطه برند. نماز روز سه شنبه: و نیز از آن حضرت روایت شده: هر که روز سه شنبه شش رکعت نماز بخواند و در هر رکعت پس از سوره حمد آیه آمَنَ الرَّسُولُ را تا آخر، و یک مرتبه سوره إِذَا زُلْزِلَتْ را بخواند

## نمازهای وزهای مہفت

خدا گناہان او را بیامرزد، و همچون روزی کہ از مادر بہ دنیا آمدہ از گناہان بیرون می رود. نماز روز چہارشنبہ: و از آن حضرت روایت شدہ: ہر کہ روز چہارشنبہ چہار رکعت نماز بجای آورد، و در ہر رکعت پس از سورہ حمد یک مرتبہ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَاِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بِخَوَانِد، خدا توبہ او را از ہر گناہی کہ باشد می پذیرد و حوریہ ای در بہشت بہ ہمسری او در می آورد. نماز روز پنج شنبہ: و نیز آن حضرت فرمود: ہر کہ در روز پنج شنبہ، دہ رکعت نماز بجای آورد، و در ہر رکعتی سورہ حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را دہ مرتبہ بخواند، فرشتگان بہ او می گویند: ہر حاجتی داری بخواہ، کہ برآورده خواہد شد. نماز روز جمعہ: و نیز آن جناب فرمود: ہر کہ در روز جمعہ چہار رکعت نماز اقامہ کند، و در ہر رکعتی سورہ های حمد و تَبَارَک و حم سجدہ را بخواند، حق تعالی او را وارد بہشت کند، و شفاعتش را در حق اہل بیتش پذیرد، و نیز او را از فشار قبر و ہراسہای قیامت حفظ نماید. راوی از آن حضرت پرسید در چہ وقتی از روز باید این نمازها را بجای آورد؟ فرمود: بین طلوع آفتاب تا ابتدای ظہر.

# دُعاهای عافیت

## باب سوم

### در بیان ادعیه و عوذات آلام استقام و علل اعضا و تب و غیر

سید ابن طاووس، در کتاب مُهَجُّ الدَّعَوَات، از سعید بن ابی الفتح قمی، ساکن در شهر واسط، نقل کرده: مرا بیماری عظیمی بود، که طبیبان از علاجش عاجز بودند، پدرم مرا به دار الشفاء برد، و طبیبان و ساعور را که پیشرو مسیحیان در طب بود، برای معالجه من گرد آورد، آنان اندیشه کردند، و گفتند: این بیماری را کسی غیر خدا نمی تواند علاج کند، از این سخن شکسته دل، و غمناک شدم، کتابی از کتابهای پدرم را برداشتم، که چیزی از آن را مطالعه کنم، در پشت آن کتاب این نوشته را دیدم: از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَام روایت شده: پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمود: هر که دچار مرضی باشد، پس از نماز صبح چهل بار بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، حَسْبُنَا اللَّهُ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، ستایش خدای را پروردگار جهانیان، خدا ما را بس است،

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

و چه نیکو و کیلی است، پاک و منزّه است خدا، بهترین آفریدگان، و جنبش و نیرویی نیست

إِلَّا بِاللَّهِ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. و به موضع بیماری بمالد از آن صحت

جز به خدای والای بزرگ.



## دُعای عافیت

می‌یابد، و حضرت عزّت او را شفا بخشد، من صبر کردم، چون صبح شد، فریضه را بجا آوردم، و چهل بار این دعا را خواندم، و با دست خود بر آن موضع مالیدم، در نتیجه خدای تعالی آن بیماری را از من برطرف کرد، ولی می‌ترسیدم مبادا بیماری باز گردد، تا سه روز به انتظار بودم بازنگشت، پس از آن پدرم را از این واقعه باخبر ساختم شکر خدا کرد، و برای یکی از اطبّا که اهل کتاب بود نقل کرد، آن طبیب نزد من آمد، و دید بیماری برطرف شده، در همان حال مسلمان شد، و کلمه شهادت: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ گفت، و اسلامش نیکو گردید. شیخ کفعمی در کتاب «مصباح» فرموده: هرگاه در تو مرضی باشد، به موضع سجده خود دست بکش، و آن را پس از نماز واجب هفت مرتبه بر آن موضع بمال و بگو: يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ،

ای که زمین را بر آب فشرد،

وَسَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ، وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ، صَلِّ

و هوا را به آسمان بست، و بهترین نامها را برای خویش برگزید، بر محمد

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا، وَارْزُقْنِي

و خاندان محمد درود فرست، و با من چنین و چنان کن و روزی ام ده،

وَعَافِنِي مِنْ كَذَا وَ كَذَا.

و سالمم بدار از چنین و چنان.

## دُعای عافیت

دعای عافیت: کفعمی از کتاب متعجّد نقل کرده: هر کس از دردی که با اوست، طلب عافیت کند، در سجده دوم از دو رکعت اوّل نماز شب بگوید: یا عَلِيُّ یا عَظِيمُ، یا

ای والا، ای بزرگ، ای

رَحْمَنُ یا رَحِيمُ، یا سَمِيعٌ (سَامِعٌ) الدَّعَوَاتِ، یا مُعْطِی الخَیْرَاتِ،

بخشنده، ای مهربان، ای شنوای دعاها، ای عطا بخش خیرات،

صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْطِنِی مِنْ خَیْرِ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ

درود فرست بر محمد و خاندانش، و از خیر دنیا و آخرت

مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَاصْرِفْ عَنِّی مِنْ شَرِّ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ

چنان که سزاوار آنی، به من عنایت کن، و از شر دنیا و آخرت، چنان که

أَهْلُهُ، وَادْهَبْ عَنِّی هَذَا الْوَجَعَ، [درد را نام ببر] فَإِنَّهُ قَدْ

سزاوار آنی از من بگردان، و این درد را از من ببر که این درد خشم را

غَاضِبُنِی وَ أَحْزَنْنِی؛ و در دعا اصرار ورزد، که عافیت شتابان

بر افروخته، و اندوهگینم ساخته

به او می رسد، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالی. در کتاب عُدّة الدّاعی از امام

صادق علیه السلام نقل کرده: نزد بیماری خود در حالی که زیر

آسمان قرار بگیری دستها را بلند کن و بگو: اَللّهُمَّ اِنَّكَ

خدایا اقوامی

عَيَّرْتَ اقْوَامًا فِی کِتَابِکَ؛ فَقُلْتُ: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِینَ زَعَمْتُمْ مِنْ

را در قرانت سرزنش کردی و فرمودی: بگو معبودهای باطل خود را جز او بخوانید،

دُونِهِ، فَلَا یَمْلِکُونَ کَشْفَ الضَّرِّ عَنْکُمْ وَلَا تَحْوِیلًا﴾؛ فِیَا مَنْ

که هرگز برطرف کردن زیان را از شما، و گرداندنش را نمی تواند، ای که

لَا یَمْلِکُ کَشْفَ ضَرِّی وَلَا تَحْوِیلَهُ عَنِّی أَحَدٌ غَیْرُهُ، صَلِّ عَلٰی

برطرف کردن زیان، و گرداندن آن را از من، کسی جز او نمی تواند، بر

## دُعای عافیت

مُحَمَّدٌ وَآلِهِ، وَاکْشِفْ ضُرِّي، وَحَوِّلْهُ إِلَى مَنْ يَدْعُو مَعَكَ إِلَهًا

محمد و خاندانش درود فرست، و زینم را برطرف کن، و به سوی آن که معبود دیگری جز تو را با تو می خواند بگردان،

آخَر، فَإِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ.

معبودی جز تو نیست.

که گواهی می دهم

روایت شده: هر مؤمنی هر بیماری و دردی بیابد، با دست به

موضع درد بمالد و با خلوص نیت بگوید:

﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ، مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَزِيدُ

و نازل می کنیم از قرآن، چیزی که آن برای اهل ایمان شفا و رحمت است، و ستمگران

الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾؛ هر دردی که باشد، از آن عافیت یابد،

نیفزاید.

را جز خسارت

و مصداق این واقعیت در خود آیه است که فرموده: شِفَاءٌ

وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ.

همچنین برای رفع بیماری: یک پیمانه گندم بخرد، و به پشت

بخوابد، و گندمها را روی سینه خود بریزد و بگوید:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِسْمِكَ الَّذِیْ اِذَا سَاَلَكَ بِهِ الْمُضْطَرُّ، كَشَفْتَ

خدا یا از تو می خواهم به نامت، نامی که وقتی درمانده ای تو را به آن بخواند،

مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ، وَ مَكَّنْتَ لَهُ فِی الْاَرْضِ، وَ جَعَلْتَ وَ خَلِیْفَتَكَ

زیانش را برطرف کنی، و بر زمین تمکینش بخشی، و او را بر بندگان

عَلَى خَلْقِكَ، اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ، وَ اَنْ

خلیفه نمایی، اینکه بر محمد و اهل بیتش درود فرستی،

## دُعاهای عافیت

تُعَافِيَنِي مِنْ عِلَّتِي؛ آنگاه برخیزد، و بنشیند، و گندمها را از

و مرا از دردم تندرستی دهد.

اطراف خود جمع کند، و دوباره این دعا را بخواند، سپس آن را به چهار قسمت تقسیم کند، و هر چارک آن را که یک «مُد» [تقریباً ۱۰ سیر] است به مسکینی دهد، و این دعا را بخواند، که ان شاء الله تعالی از بیماری بهبودی یابد. از امیرمؤمنان علیه السلام نقل شده: بر موضع درد دست بگذار و سه مرتبه بگو:

اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي حَقًّا، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا. اَللَّهُمَّ اَنْتَ لَهَا وَلِكُلِّ

خدا، خدا، خدا به حقیقت پروردگار من است، چیزی را با او شریک نسازم، خدایا تویی برطرف کننده این درد،

عَظِيمَةٍ، فَفَرِّجْهَا عَنِّي. از حضرت صادق علیه السلام نقل شده:

و هر درد بزرگ پس آن را از من بگشا.

بر موضع درد دست بگذار و بگو: بِسْمِ اللَّهِ؛ بعد بر آن دست

بکش، و هفت مرتبه بگو: أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ، وَ أَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ،

پناه می برم به عزت خدا، و پناه می برم به قدرت خدا،

وَ أَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ، وَ أَعُوذُ بِعَظَمَةِ اللَّهِ، وَ أَعُوذُ بِجَمْعِ اللَّهِ،

و پناه می برم به شکوه خدا، و پناه می برم به عظمت خدا، و پناه می برم به جمع خدا،

وَ أَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ، وَ أَعُوذُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ،

و پناه می برم به رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش) و پناه می برم به نامهای خدا،

مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ، وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي.

از شر آنچه حذر می کنم، و از شر آنچه بر خود می ترسم.

## دُعای عافیت

روایت شده: هرگاه طفل بیمار شد، مادرش بالای بام برود، و مقنعه از سر برگرد، به گونه‌ای که مویش آشکار گردد، آنگاه به سجده رود و بگوید: **اَللّٰهُمَّ رَبِّ اَنْتَ اَعْطَيْتَنِيْهِ ،**

خدایا، پروردگارا تو او را به من عطا کردی،

**وَ اَنْتَ وَهَبْتَهُ لِيْ ؛ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ هِبَتَكَ الْيَوْمَ جَدِيْدَةً ؛ اِنَّكَ**

و بخشیدی، و خدایا بخششت را امروز تازه کن، به درستی که تو

**قَادِرٌ مُّقْتَدِرٌ .** سر بر ندارد تا فرزند او خوب شود. شیخ شهید

توانا و نیرومندی.

نقل کرده: هرکه درد شدیدی دارد، بر قدح آبی، چهل مرتبه سوره حمد بخواند، و آن را بر خود بریزد، و زنبیلی که در آن گندم باشد نزد خود بگذارد، سپس از آن گندم با دست خود به سائل دهد، و از او بخواهد وی را دعا کند تا شفا یابد ان شاء الله تعالی. به سندهای معتبر وارد شده: بیماران خود را با دادن صدقه مداوا کنید. شیخ شهید برای رفع بیماری نقل کرده: بر بازوی راست بیمار دست بگذارد، و هفت مرتبه سوره حمد بخواند، و این دعا را قرائت کند: **اَللّٰهُمَّ اَزِلْ عَنْهُ الْعِلْلَ وَالْذَّاءَ ، وَ اَعِدْهُ اِلَى الصِّحَّةِ وَالشِّفَاءِ ،**

خدایا بیماریها و درد را از او برطرف کن، و به سلامت و شفا بازگردان،

**وَ اَمِدَّهُ بِحُسْنِ الْوِقَايَةِ ، وَ رُدَّهُ اِلَى حُسْنِ الْعَافِيَةِ ، وَ اجْعَلْ مَا نَالَهُ**

و به نگهداری نیکو یاریش ده، و به خوبی عافیت بازش گردان، و آنچه را

## دُعای عافیت

فِي مَرَضِهِ هَذَا، مَادَّةَ حَيَاتِهِ، وَ كَفَّارَةَ لِسَيِّئَاتِهِ. اَللّهُمَّ وَ صَلِّ

در این بیماری به او رسیده، مایه‌ای برای زندگی‌اش، و کفاره گناهانش قرار ده، خدایا، بر محمد

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ. اگر در عافیت او اثر نکرد، سوره حمد

و خاندان محمد درود فرست.

را هفتاد مرتبه تکرار کند، ان شاء الله تعالی اثر خواهد کرد.

از حضرت باقر علیه السلام روایت شده: هر کس را سوره‌های

حمد و قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ خوب نکند، چیز دیگری او را خوب

نخواهد کرد، و هر بیماری را این دو سوره شفا می‌دهد. از

امام صادق علیه السلام نقل شده: هر مؤمنی که بیماری یا مرضی

داشته باشد، از روی اخلاص بگوید: ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ،

و نازل کردیم از قرآن،

مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾؛ و موضع علت را مسح کند،

چیزی که شفا و رحمت برای اهل ایمان است

حق تعالی او را شفا دهد. از حضرت رضا علیه السلام روایت شده:

برای رفع تمامی امراض بر آنها بخوان: يَا مُنْزِلَ الشِّفَاءِ ،

ای فرو فرستنده شفا،

وَ مُذْهِبَ الدَّاءِ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ ، وَ أَنْزِلْ عَلَى وَجْعِي

و از میان برنده درد، بر محمد و خاندانش درود فرست، و بر دردم

الشِّفَاءَ . سید ابن طاووس در کتاب «مهج» ، از ابن عباس

شفا نازل فرما.

روایت کرده: نزد امیرمؤمنان نشسته بودم، شخصی رنگ

## دُعای غافیت

پریده آمد، و گفت: ای امیرمؤمنان، من همیشه بیمارم، و دردهای بسیاری دارم، به من دعایی بیاموز، که با آن بر بیماریهایم یاری جویم، فرمود: به تو دعایی می آموزم، که جبرئیل وقتی حسن و حسین بیمار بودند به پیامبر ﷺ آموخت، و آن دعا این است: اِلٰهٰی کُلَّمَا اَنْعَمْتَ عَلٰی نِعْمَةً قَلَّ

ای معبود من، هر زمان به من نعمت دادی

لَكَ عِنْدَهَا شُكْرٰی ، وَ کُلَّمَا اَبْتَلَيْتَنِیْ بِبَلِیَّةٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا

سپاسگزاری ام برای تو در کنار آن نعمت اندک بود، و هر زمان مبتلای به بلایم نمودی، صبرم برای تو نزد

صَبْرٰی ، فِیْ اَمْنٍ قَلَّ شُکْرٰی عِنْدَ نِعْمَةٍ ، فَلَمْ یَحْرِمْنِیْ ، وَ یَا

آن اندک بود، ای که شکرم کنار نعمتهایش کم بود، ولی از نعمت محرومم نکرد، و ای

مَنْ قَلَّ صَبْرٰی عِنْدَ بَلَائِهِ ، فَلَمْ یَخْذِلْنِیْ ، وَ یَا مَنْ رَآنِیْ عَلٰی

که صبرم نزد بلایش اندک بود، ولی مرا وا نگذاشت، و ای که مرا بر

الْمَعَاصِی ، فَلَمْ یَفْضَحْنِیْ ، وَ یَا مَنْ رَآنِیْ عَلٰی الْخَطَاِیَا ،

گناهان دید، ولی رسوایم نساخت و ای که مرا بر خطاها دید،

فَلَمْ یُعَاقِبْنِیْ عَلَیْهَا ، صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ ، وَ اغْفِرْ لِیْ

ولی بر آنها عذابم نکرد، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و گناهم

ذَنْبِیْ ، وَ اَشْفِنِیْ مِنْ مَّرَضِیْ ؛ اِنَّكَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ .

را بیمارم، و از بیماری ام شفا ده، به درستی که تو بر هر چیز توانایی

ابن عباس گفت: پس از یک سال آن مرد را دیدم، درحالی که رنگش نیکو و سرخ شده بود و گفت: این دعا را بر هیچ دردی نخواندم مگر آن که شفا یافتم، و بر سلطانی که از او می ترسیدم وارد نشدم، مگر آن که خدای عز و جل

## دُعاهای عافیت

شرش را از من بازگرداند. نقل شده: به نجاشی از پدرانش  
 کلاه‌های چهارصدساله به ارث رسیده بود، که به روی هر  
 دردی نهاده می‌شد تسکین می‌یافت. کلاه را شکافتند، که  
 ملاحظه کنند چه چیزی در آن است: این دعا را دیدند:

بِسْمِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ ؛ ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ،

به نام خدا فرمانروای حق آشکار، خدا گواهی داد، که معبودی جز او نیست،

وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ ، قَائِمًا بِالْقِسْطِ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

و فرشتگان و صاحبان دانش نیز گواهی دادند، درحالی که قائم به عدالت است، معبودی جز او که عزیز

الْحَكِيمُ . إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ؛ لِلَّهِ نُورٌ وَحِكْمَةٌ ، وَ حَوْلُ

و حکیم است نیست. همانا دین نزد خدا اسلام است، نور و حکمت، جنبش

وَقُوَّةٌ وَقُدْرَةٌ ، وَ سُلْطَانٌ وَ بُرْهَانٌ . لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، آدَمُ صَفِيُّ

و نیرو، و قدرت و سلطنت و برهان از آن خدا است، معبودی جز خدا نیست، آدم برگزیده

اللَّهُ ، إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُ اللَّهِ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، مُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا

خداست. ابراهیم دوست خداست، معبودی جز خدا نیست، موسی همسخن خدا است، معبودی جز

اللَّهُ ، مُحَمَّدٌ الْعَرَبِيُّ رَسُولُ اللَّهِ ، وَ حَبِيبُهُ وَ خَيْرُهُ مِنْ خَلْقِهِ ،

خدا نیست، محمد عربی رسول خدا، و حبیب و برگزیده از میان خلق اوست،

أَسْكُنْ يَا جَمِيعَ الْأَوْجَاعِ وَ الْأَسْقَامِ وَ الْأَمْرَاضِ ، وَ جَمِيعَ

آرام گیردای همه دردها، و بیماریها و امراض و همه

الْعِلَلِ ، وَ جَمِيعَ الْحُمَمِيَّاتِ ، سَكَّنْتُكَ بِالَّذِي سَكَّنَ لَهُ مَا فِي

علتها و همه تبها، آرامت نمودم به کسی که آنچه در

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؛ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ؛ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ

شب و روز است برایش آرام شد، و او شنوا و داناست، و درود خدا بر بهترین



## دُعای غافیت

خَلَقَهُ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ . در کتاب مَکَارِمُ الْأَخْلَاقِ

بندگان او محمد و همه خاندانش.

آمده: نجاشی پادشاه، دچار درد سر بود، بیماری خود را برای پیامبر ﷺ نوشت ، حضرت این حرز را برای او فرستاد، او در کلاهش گذاشت، دردش آرام گرفت و آن حرز این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، أَلَمَلِكُ الْحَقِّ الْمُبِينُ ؛

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، معبودی جز خدا نیست، فرمانروای حق آشکار،

شَهِدَ اللَّهُ...، لِلَّهِ نُورٌ وَحِكْمَةٌ، وَعِزٌّ وَقُوَّةٌ، وَبُرْهَانٌ وَقُدْرَةٌ،

گواهی داد خدا... برای خدا نور و حکمت و عزت و قوت و برهان و قدرت

و سُلْطَانٌ وَرَحْمَةٌ . يَا مَنْ لَا يَنَامُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُ

و سلطنت و رحمت است، ای که نمی خوابد، معبودی جز خدا نیست ابراهیم دوست

اللَّهُ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، مُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، عِيسَى رُوحُ

خداست، معبودی جز خدا نیست، موسی همسخن خداست، معبودی جز خدا نیست، عیسی روح

اللَّهُ وَكَلِمَتُهُ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ، وَصَفِيُّهُ

خدا و کلمه اوست، معبودی جز خدا نیست، محمد رسول خدا و برگزیده

وَصِفْوَتُهُ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ؛ أَسْكُنْ ، سَكَنْتُكَ

و صفوت اوست، درود و سلام خدا بر او و خاندانش باد، آرام شو، آرامت کردم

بِمَنْ يَسْكُنُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَبِمَنْ سَكَنَ لَهُ

به کسی که آنچه در آسمانها و زمین است برای او آرام می شود، و به کسی که آنچه

مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؛ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ؛ ﴿فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ ،

در شب و روز است برای او آرام شد، و او شنوا و داناست، پس مسخر کردیم برای او باد را

تَجْرَى بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ؛ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَاصٍ ﴿

که به امر او با نرمی روان است هر جا برسد، و مسخر کردیم شیاطین را از هر بنا و غواصی.

﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾.

آگاه باش، همه امور به خدا باز می گردند.

تعویذ برای درد سر و درد گوش: از حضرت امام باقر علیه السلام

روایت شده است که برای آرام شدن درد سر، سر را مسح

کند، و هفت مرتبه بگوید: اَعُوذُ بِاللَّهِ ، الَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي

پناه می برم به خدایی که، آنچه

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ، وَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ؛ وَ هُوَ السَّمِيعُ

در بیابان و دریا و آسمانها و زمین است برای او آرام گرفت، و او شنوا

الْعَلِيمُ ؛ و نیز این دعا برای آرام شدن درد گوش، با هفت

و داناست

مرتبه خواندن از حضرت صادق علیه السلام نقل شده ،

و همچنین از آن حضرت رسیده: مقداری پنیر بسیار کهنه را

بگیر و نرم بکوب و با شیر مخلوط کن، و روی آتش

حرارت بده، و چند قطره در گوشی که درد می کند

بریز. نیز برای سردرد: بر قدح آبی بخواند: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ

آیا آنان که کافر شدند

كَفَرُوا ، أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا ، فَفَتَقْنَاهُمَا ،

ندیدند، که آسمانها و زمین به هم پیوسته بودند، پس آنها را از هم گشودیم،

وَ جَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ؛ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾. سپس آن

و هر چیز زنده را از آب قرار دادیم آیا ایمان نمی آورند؟!

را بیاشامد. روایت شده: هرگاه کسالت ، یا درد سر

## عوذات مأثوره

عارض رسول خدا ﷺ می شد، دستها را می گشودند، و فاتحه و مُعوذتین [دو سوره قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ] می خواندند، و به صورت خویش می کشیدند، پس درد از آن حضرت برطرف می شد. و نیز برای رفع سردرد بر سر دست بکشد و بگوید:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُسِكُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا، وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ؛ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾. از «ربیع

خدا آسمانها و زمین را از این که تباه شوند نگاه می دارد، و اگر تباه شوند،

احدی بعد از خدا نگهدار آنها نیست، به راستی خدا بردبار و آمرز شگر است.

الابرار» نقل شده: مأمون را در منطقه طرطوس در دسری عارض شد، که راه علاجی برای آن نیافتند، قیصر روم کلاهی برایش فرستاد و به همراه آن نوشت: خبر سردرد تو را شنیدم، این کلاه را فرستادم، بر سر گذاری تا درد آرام گیرد، مأمون ترسید، زهری در آن تعبیه کرده باشد، دستور داد بر سر آورنده اش نهادند، دید ضرری متوجه او نشد، امر کرد بر سر کسی که دچار دردسر بود گذاشتند، دردش آرام گرفت، آنگاه بر سر خود گذاشت، و از درد رهایی یافت، شگفت زده شد، کلاه را شکافت، دید در آن نوشته شده:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ لِلَّهِ فِي عِرْقٍ سَاكِنٍ حَمٍ،

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، چه بسیار نعمتی برای خدا است که در رگی ساکن است حم

## عوذات مأثوره

عسق (ح ا، میم، عین، سین، قاف)، لا یصدعون عنها

عسقی، دردسر نکشند از آن، و بیهوش نگردند از کلام خدا،

وَلَا يُنْزِفُونَ، مِنْ كَلَامِ الرَّحْمَنِ خَمَدَتِ النَّيْرَانُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

خاموش شد آتش، و جنبش و نیرویی نیست جز به خدا، روان شد سود دارو در تو،

إِلَّا بِاللَّهِ، وَجَالَ نَفْعُ الدَّوَاءِ فِيكَ، كَمَا يَجُولُ مَاءُ الرَّبِيعِ فِي الْغُصْنِ.

چنان که روان می شود در شاخه درخت، باران بهاری

تعویذ برای درد شقیقه: بر محل درد دست بگذار و سه مرتبه

بگو: یا ظاهراً موجوداً، و یا باطناً غیر مفقود، اُردُد علی

ای آشکار موجود، ای نهان گم نشده، به نزد بنده

عَبْدِكَ الضَّعِيفِ، أَيْدِيكَ الْجَمِيلَةَ عِنْدَهُ، وَ أَذْهَبَ عَنْهُ

ناتوانت بازگردان، نعمتهای زیبایت را، و آنچه آزار بر اوست،

مَا بِهِ مِنْ أَذَى؛ إِنَّكَ رَحِيمٌ قَدِيرٌ.

از او برطرف کن، به درستی که تو مهربان و توانایی

برای ناشنوایی گوش: از حضرت باقر علیه السلام روایت شده :

دست بر آن بگذارد و بخواند: لَوَازِلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ تا آخر

سوره حشر .

برای درد دهان: از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: دست

بر آن بگذار و بگو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ دَاءٌ؛ أَعُوذُ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، به نام خدا که با نام او دردی زیان نرساند، پناه می برم

بِكَلِمَاتِ اللَّهِ، الَّتِي لَا يَضُرُّ مَعَهَا شَيْءٌ، قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ،

به کلمات خدا که با آنها چیزی زیان نرساند، قدوس، قدوس، قدوس،

## عوذات مأثوره

أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ ، بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَكِ ، الَّذِي مَن

از تو می خواهم ای پروردگار به نام پاک مقدس مبارکت، که هر که با آن

سَأَلَكَ بِهِمِ اعْطَيْتَهُمْ ، وَمَنْ دَعَاكَ بِهِمِ اجَبْتَهُمْ ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ

از تو خواست عطایش فرمودی، و هر که با آن به درگاہت دعا کرد، اجابتش نمودی، ای خدا،

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ ، وَ أَنْ

ای خدا، ای خدا، اینکه بر محمد پیامبر و اهل بیتش درود فرستی، و به من

تُعَافِيَنِي مِمَّا أَجِدُ فِي فَمِي ، وَ فِي رَأْسِي وَ فِي سَمْعِي وَ فِي بَصَرِي ،

عافیت دهی از آنچه می یابم در دهان و سر و گوش و چشم

وَ فِي بَطْنِي وَ فِي ظَهْرِي ، وَ فِي يَدَيَّ وَ فِي رِجْلِي ، وَ فِي جَوَارِحِي

و شکم و پشت و دست و پایم و در همه اعضايم.

كُلِّهَا ؛ كِه اِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى شَفَا مِى يَابِى .

برای درد دندان: از حضرت صادق عليه السلام روایت شده: پس از

گذاشتن دست بر جای درد سوره های حمد و توحید و قدر و

این آیه مبارکه را بر آن بخواند: ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادَةً،

و می بینی کوهها را درحالی که آنها را

وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ، صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ؛ إِنَّهُ

بی حرکت می پنداری، و حال آنکه می گذرند همانند گذر ابرها، کار خداست، که هر چیزی را استوار نموده، به درستی

خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝ . و نیز از امیرمؤمنان عليه السلام روایت شده: به

که او به آنچه انجام می دهید آگاه است.

موضع سجده خود دست بکش، سپس دندان درد گرفته

را مسح کن و بگو: بِسْمِ اللّٰهِ ، وَالشَّافِي [ وَ الْكَافِي ] اللّٰهُ ،

به نام خدا، و شفا دهنده خداست،

## عوذات مأثوره

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

و جنبش و نیرویی نیست جز به خدای والای بزرگ.

دعای تجربه شده‌ای برای درد دندان: سوره‌های [حمد] و [فلق] و [ناس] و [توحید] را قرائت می‌کنی، و با هر سوره بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ را می‌خوانی، و پس از سوره [توحید] می‌گویی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ؛

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است، و برای اوست آنچه در شب و روز ساکن شده،

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. قُلْنَا: يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ،

و او شنوا و داناست، گفتیم: ای آتش بر ابراهیم سرد و سلامت باش،

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ. نُوْدِيَ أَن بُورِكَ مَن فِي

و به سوی او از روی نیرنگ قصد کرده بودند پس آنان را زيانكارترين قرار داديم، ندا شد خجسته باد کسی که در

النَّارِ وَمَن حَوْلَهَا، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سپس

آتش و کسی که پیرامون آن است، و منزه است خدا، پروردگار جهانیان

می‌گویی: اَللّهُمَّ يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَلَا يَكْفِي مِنْكَ شَيْءٌ،

خدایا ای کفایت‌کننده از هر چیز، و از تو چیزی کفایت نمی‌کند،

إِكْفِ عَبْدَكَ وَابْنَ أَمَتِكَ، مِنْ شَرِّ مَا يَخَافُ وَيَحْذَرُ، وَمِنْ شَرِّ

بندهات و فرزند کنیزت را کفایت کن، از شر آنچه می‌هراسد، و پرهیز می‌کند، و از شر

الْوَجَعِ الَّذِي يَشْكُوهُ إِلَيْكَ.

دردی که از آن به تو شکایت می‌کند.

و نیز روایت شده: کاردی یا برگ خرمایی بگیرد و به آن‌جانب که درد می‌کند بمالد، و هفت مرتبه بگوید:

## عمو ذات مأثوره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ،

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، به نام خدا، و به خدا، محمد فرستاده خدا،

وَابْرَاهِيمُ خَلِيلُ اللَّهِ، أَسْكُنْ بِالَّذِي سَكَنْ لَكَ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

و ابراهیم دوست خداست آرام شو، و به حق آن که آنچه در شب و روز است برای او آرام می گیرد

يَاذَنِي؛ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

به اجازه اش، و او بر هر چیزی تواناست.

و نیز وارد شده: چوبی یا آهنی بر دندانانی که درد دارد

بگذارد و از جانب آن هفت مرتبه افسونش کند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْعَجَبُ كُلُّ الْعَجَبِ، دُودَةٌ تَكُونُ فِي

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، شگفتا همه شگفتا، کرمی [منظور میکرب خاص دندان است که در بین مردم به

الْفَمِّ، تَأْكُلُ كُلَّ الْعَظْمِ، وَ تُنْزِلُ (تَتْرَكُ) الدَّمَ، أَنَا الرَّاقِ وَ اللَّهُ

کرم دندان مشهور شده، و دندان پوسیده و سیاه شده را می گویند کرم خورده | در دهان می باشد، استخوان آن را می خورد، و خون فرو

الشَّافِي وَ الْكَافِي؛ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ ﴿وَإِذَا

می ریزد، من افسون کننده ام، خدا شفادهنده و کفایت کننده است، معبودی جز خدا نیست، و ستایش خدای را پروردگار جهانیان.

قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاذَّارَ أَتُمْ... لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بخواند. همان طور

که ابتدای دعا گفته شد این دعا را هفت مرتبه بخواند.

برای درد سینه: آیه ﴿وَإِذَا قَتَلْتُمْ نَفْسًا... لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ وارد

شده، و نیز روایت شده: به قرآن طلب شفا کن، زیرا حق

تعالی فرموده است: ﴿شِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾. برای سرفه: دعای

## عوذات مأثوره

جامعه‌ای وارد شده: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَجَائِیْ ، وَ اَنْتَ ثِقَتِیْ وَ عِمَادِیْ  
که دعایی طولانی است، هر که خواهد به مأخذ آن یعنی  
کتاب دعای بحار الانوار مراجعه کند.

برای درد شکم: از رسول خدا ﷺ روایت شده: شربت غسل  
به آب گرم بپاشامد، و آن را هفت مرتبه به سوره فاتحه  
الکتاب تعویذ نماید، و نیز از امیرمؤمنان علیه السلام روایت شده:  
آب گرم بپاشامد و بگوید:

یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ، یا رَحْمَنُ یا رَحِیْمُ، یا رَبَّ اَربَابٍ، یا اِلَهَ

ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای پروردگار پرورندگان، ای پرستیده

الاهة، یا مَلِکَ المَلوکِ، یا سَیِّدَ السَّادَةِ، اِشْفِنِیْ بِشِفَائِکَ مِنْ

پرستیدگان، ای پادشاه پادشاهان، ای سرور سروران، مرا از هر درد و بیماری،

کُلِّ داءٍ وَ سُقَمٍ، فَاِنِّیْ عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ، اَتَقَلَّبُ فِی

به شفایت شفا ده، من بنده توام، و فرزند دو بنده توام، در دست قدرت

قَبْضَتِکَ.

تو زیر و رو می‌شوم.

و نیز برای درد شکم و غیر آن دست بر آن بگذارد  
و هفت مرتبه بگوید:

اَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَ جَلالِهِ، مِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ؛ و دست راست را

به عزت و جلال خداوند پناه می‌برم، از شر آنچه می‌یابم

بر موضع درد بگذارد و سه مرتبه بگوید: بِسْمِ اللهِ.

برای قولنج: بر لوحی یا کتفی (صفحه فلزی) سوره‌های «حمد»



و «توحید» ، و دو «قُلْ أَعُوذُ» را بنگارد، و زیر آنها بنویسد:

أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ ، وَبِعِزَّتِهِ الَّتِي لَا تُرَامُ ، وَبِقُدْرَتِهِ الَّتِي

پناه می‌برم به جلوه خدای بزرگ، و به عزتش که به بدی قصد نشود، و به قدرتش،

لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ، مِنْ شَرِّ هَذَا الْوَجَعِ، وَمِنْ شَرِّ مَا فِيهِ، وَمِنْ شَرِّ

که چیزی از آن سر باز نزند، از شر این درد، و از شر آنچه در آن است، و از شر

مَا أَجِدُ مِنْهُ؛ سپس آن را به آب باران بشوید، و در وقتی که

آنچه از آن می‌یابم

ناشتاست، و نیز به هنگام خواب بیاشامد، ان شاء الله مبارک و سودمند است.

برای درد شکم و قولنج: روایت شده: شخصی از درد شکم برادرش، خدمت رسول خدا ﷺ شکایت کرد، حضرت فرمود: به برادرت بگو شربتی از عسل با آب گرم بیاشامد، فردای آن روز خدمت حضرت آمد و گفت: آن شربت را به او نوشاندم فایده‌ای نبرد، فرمود: [خدا راست گفت، و شکم برادرت دروغ گفت]. برو و به او شربت عسل بده، و آن را هفت مرتبه با سوره حمد تعویذ کن، وقتی آن مرد رفت، حضرت به امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: «به درستی که برادر این مرد منافق است، به همین دلیل آن شربت به او سود نمی‌دهد» [البته روشن است که بیان پیامبر ﷺ در مورد نفاق مرد یاد شده به علم آن حضرت مربوط می‌شود، و

نمی توان همیشه به استناد عدم تأثیر این تعویذ حکم به نفاق کسی کرد.]

برای ثالول: و آن میخچه ای است که اغلب در دست پیدا می شود، برای این بیماری وارد شده: برای هر میخچه هفت دانه جو بگیر، و بر هر دانه جو بخوان: از اول سوره واقع تا هَبَاءٌ مُنَبِّئًا را و نیز هفت مرتبه:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ، فَقُلْ: يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا، فَيَذَرُهَا

از تو درباره کوهها می پرسند، بگو آنها را پروردگارم درهم می کوبد، درهم

قَاعًا صَفْصَفًا، لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾. آنگاه یک یک

کوبیدنی کامل، و آنها را بیابانی گسترده و هموار گرداند، در آن کجی و انحراف نبینی

دانه های جو را به میخچه بمال، و آنها را در کهنه ای بند، و با سنگی قرار ده، و در چاهی بپنداز، بعضی گفته اند: شایسته است این عمل در آخر ماه، هنگامی که ماه پنهان است انجام بگیرد. و همچنین نقل شده: دارنده میخچه قطعه نمکی را به میخچه بمالد، و بر آن سه مرتبه: لَوَازِنَا هَذَا الْقُرْآنَ را تا آخر سوره حشر بخواند، و آن را در تنوری بپندازد، و به شتاب بگذرد که ان شاء الله تعالی برطرف خواهد شد، و در کتاب «خزائن» آمده: مالیدن نوره میخچه را برطرف خواهد کرد.

## عوذات مأثوره

برای وَرَم‌های بدن: روایت شده: چون برای نماز واجب وضو بگیری، پیش از نماز و بعد از آن بر وَرَم بخوان: لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ تا آخر سوره حشر، و در هنگام خواندن آن تدبّر کن، که ان شاء الله تعالی وَرَم آرام خواهد شد.

برای رفع دشواری زایمان زنان: بر پوستی بنویسد: بِسْمِ اللَّهِ

به نام خدا

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يوعَدُونَ، لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً

که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است، ایشان روزی که آنچه به آنان وعده داده شده بود ببینند، گویا به سر

مِنْ نَهَارٍ﴾؛ ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرُونَهَا، لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ ﴿إِذْ

نبرده‌اند مگر ساعتی از روز، گویا ایشان روزی که قیامت را ببینند، به سر نبرده‌اند مگر شبی یا روزی،

قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ، رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا،

آنگاه که همسر عمران گفت: پروردگارا برایت آنچه در درون دارم آزاد نذر کرده‌ام،

فَتَقَبَّلَ مِنِّي؛ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. سپس آن را بر ران

از من بپذیر، به درستی که تو شنوا و دانایی

راست او ببندد، و وقتی فرزندش به دنیا آمد باز کند. و نیز

روایت شده: بر آن بخواند: فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ

درد زایمان او را تا کنار تنه

النَّخْلَةِ، تَارُطَبًا جَنِيًّا رَا، پس به این آیه صدا را بلند کند

درخت خرما آورد خرما می تازه

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ، لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا، وَجَعَلَ

خدا شما را از شکم مادرانتان بیرون آورد در حالی که چیزی نمی‌دانستید، و برای

لَكُمْ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْآفِئِدَةَ ؛ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾؛

شما گوش و چشمها و دلها قرار داد، برای آن که شکر کنید

## عَوَازَاتِ مَأْثُورَةٍ

كَذَلِكَ أَخْرَجَ إِلَيْهَا الطَّلُقُ، أَخْرَجَ بِإِذْنِ اللَّهِ. وَ نِيزَ از حَضْرَتِ

و این چنین به اذن خدا بیرون آی ای گشاده رو

صَادِقِ عَلَیْهِ السَّلَامُ روایت شده: برای آسان شدن ولادت بر پوستی

یا کاغذی بنویسد:

اَللّٰهُمَّ فَارِجَ الْهَمِّ، وَ كَاشِفَ الْغَمِّ، وَ رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

خدایا ای گشاینده اندوه، و برطرف کننده غم، و بخشنده دنیا و آخرت،

وَ رَحِيمَهُمَا، اِرْحَمْ فُلَانَةَ بِنْتَ فُلَانٍ، رَحْمَةً تُغْنِيَهَا بِهَا عَنْ

و مهربان هر دو جهان، رحم کن، به فلان، دختر فلان، رحمتی که او را از

رَحْمَةِ جَمِيعِ خَلْقِكَ، تَفْرِجُ بِهَا كُرْبَتَهَا، وَ تَكْشِفُ بِهَا غَمَّهَا

رحمت همه بندگان بی نیاز کنی، محنتش را به آن بگشایی، و غمش را برطرف نمایی،

وَ تُسَيِّرُ وَلَادَتَهَا، ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾، وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ.

و زایمانش را آسان فرمایی، و میان ایشان به حق حکم شد، و به ایشان ستم نشد،

وَ قِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. ﴿برای گشایش کار بسته: ابتدای

و گفته شد: ستایش خدای را پروردگار جهانیان.

سوره اِنَّا فَتَحْنَا تَا «مُسْتَقِيمًا» وَ نِيزَ سوره اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَ نِيزَ

این آیات را بنویسند: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اَنْ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ

از نشانه های خدا این است، که برای شما از خودتان

اَزْوَاجًا، لِتَسْكُنُوا اِلَيْهَا، وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً؛ اِنَّ فِي

همسرانی قرار داد، تا با آنها آرامش یابید، و در بین شما دوستی و رحمت نهاد در این کار،

ذَلِكَ لَا يَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ. ﴿ثُمَّ﴾ اَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ، فَاِذَا

نشانه هایی است برای کسانی که اندیشه می کنند. سپس بر اینان وارد شوید از دروازه شهر،

دَخَلْتُمُوهُ فَانْتُكُمُ غَالِبُونَ. ﴿فَفَتَحْنَا ابْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ،

همین که واردش شدید قطعاً شما پیروزید، درهای آسمان را به آب فرو ریزنده گشودیم،

## عوذات مأثوره

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا، فَالتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١﴾ رَبِّ

و در زمین چشمه ها شکافتیم، پس به هم پیوست آب بر امری که مقدّر شده بود، پروردگارا

اشرح لی صدري، وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي، وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي،

سینه ام را باز کن، و کارم را آسان نما، و گره از زبانم بگشا،

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ، وَنُفِخَ

تا گفتارم را بفهمند، و واگذارديم بعضی از ایشان را در آن روز درحالی که موج زدند در بیان بعضی دیگر، و دمیده شد

فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٣﴾؛ كَذَلِكَ حَلَلْتُ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ، عَنْ

در صور، پس جمعشان کردیم جمع کردنی درخور، اینچنین گشودم فلان پسر فلان را،

بِنْتِ فُلَانَةٍ ﴿٤﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ، غَزِيْرٌ عَلَيْهِ

از دختر فلان، هراینه برای شما پیامبری از جنس خودتان آمد بر او گران است، آنچه شما را به مشقت اندازد، بشدت

مَاعَنْتُمْ، حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ، بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ

به هدایت شما حریص و به مؤمنان مهربان است، اگر رو بر گردانند پس بگو:

حَسْبِيَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ؛ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

خدا مرا بس است، معبودی جز او نیست، بر او توکل کردم، و او پروردگار عرش

الْعَظِيمِ ﴿٦﴾. سپس این نوشته را همراه او کرده، بر او بیاویزند.

بزرگ است.

همچنین در طب الائمه دعایی از حضرت موسی بن

جعفر علیه السلام نقل شده: تعلیم اسحاق صحاف فرمود، چون

طولانی بود از ذکرش صرف نظر کردیم.

دعای درمان تب: ۱- این دعا را که رسول خدا ﷺ به

امیر مؤمنان علیه السلام تعلیم فرمود، بخواند:

اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ جِلْدِي الرَّقِيقَ، وَعَظْمِي الدَّقِيقَ، وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ

خدایا بر پوست نازکم، و استخوان باریکم رحم کن، و از قوران آتش

## عوذات مأثوره

فَوْرَةَ الْحَرِيقِ؛ يَا أُمَّ مِلَدَمٍ، إِنْ كُنْتَ آمَنْتَ بِاللَّهِ فَلَا تَأْكُلِي

به تو پناه می برم. ای تب اگر ایمان به خدا آورده ای پس گوشت

اللَّحْمَ، وَلَا تَشْرَبِي الدَّمَ، وَلَا تَفُورِي مِنَ الْفَمِ، وَانْتَقِلِي إِلَى مَنْ

را مخور، و خون را منوش، و از دهان مجوش، و به کسی که گمان می برد

يَزَعُمُ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، فَإِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ،

با خدا معبود دیگری هست منتقل شو، به درستی که من گواهی می دهم اینکه معبودی جز خدا نیست،

لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

یگانه است و شریکی ندارد و گواهی می دهم که محمد بنده و فرستاده اوست.

۲ - در صبح و شب، به خواندن دعای نور، که سلمان از حضرت فاطمه علیها السلام نقل کرده مواظبت کند، این دعا در «مفاتیح» آمده.

۳ - روایت شده: ائمه علیهم السلام تب را به آب سرد معالجه می کردند، پیوسته جامه ای را رطوبت می دادند، و بر بدن می گذاشتند.

۴ - به خط مبارک حضرت رضا علیه السلام دیده شده برای تب به این ترتیب بر سه قطعه کاغذ نوشته شود:

قطعه اول: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ﴿لَا تَخَفْ؛ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾.

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، نترس، به راستی که تویی برتر

و بر دوم: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ﴿لَا تَخَفْ، نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، نترس، از قوم ستمکار

الظَّالِمِينَ﴾. و بر سوم: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ

رهایی یافتی به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، آگاه باشید برای اوست

وَالْأَمْرُ، تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾.

آفرینش و فرمان منزّه و پاک است خدا پروردگار جهانیان.

آنگاه بر هر قطعه سه مرتبه توحید بخواند، و آن را در سه روز، روزی یکی ببلعد که خوب خواهد شد، ان شاء الله تعالی.

۵ - دگمه‌های پیراهن خویش را بگشاید و سر را در پیراهن کند، و اذان و اقامه بگوید، و هفت مرتبه سوره حمد بخواند، ان شاء الله خوب خواهد شد.

۶ - از ائمه علیهم‌السلام روایت شده: این دعا را بر پوستی بنویسد و بر تب‌دار بیاویزد: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ ،

خدایا از تو می‌خواهم به عزّت

وَقُدْرَتِكَ وَ سُلْطَانِكَ ، وَ مَا اَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی

و قدرتت و سلطنتت و آنچه دانشت به آن احاطه کرده، اینکه بر

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ، وَ اَنْ لَا تُسَلِّطَ عَلٰی فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ شَيْئًا

محمد و خاندان محمد درود فرستی، و بر فلان و پسر فلان، چیزی را از

مِمَّا خَلَقْتَ بِسَوْءٍ ، وَ اَرْحَمَ جِلْدُهُ الرَّقِیْقَ ، وَ عَظْمُهُ الدَّقِیْقَ ،

آنچه آفریدی به بدی چیره نکنی، و بر پوست نازکش، و استخوان باریکش،

مِنْ فَوْرَةِ الْحَرِیْقِ ، اُخْرِجِیْ یَا اُمَّ مِلَدَمٍ ، یَا اَکَلَةَ اللَّحْمِ ، وَ شَارِبَةَ

از فوران آتش رحم کن، بیرون روای تب، ای خورنده گوشت و نوشنده

الدَّمِّ ، حَرِّهَا وَ بَرْدَهَا مِنْ جَهَنَّمَ ؛ اِنْ كُنْتَ اٰمَنْتَ بِاللّٰهِ الْاَعْظَمِ ،

خون که حرارت و سردی‌ات از دوزخ است، اگر به خدای اعظم ایمان آورده باشی،

اَنْ لَا تَأْكُلِیْ لِفُلَانٍ ابْنِ فُلَانَةٍ لَحْمًا ، وَ لَا تَمْصِیْ لَهُ دَمًا ،

از فلان پسر فلان گوشت مخور، و خون

مَمَك،

## عوذات مأثوره

وَلَا تَنْهَكِي لَهُ عَظْمًا ، وَلَا تُثَوِّرِي عَلَيْهِ غَمًّا ، وَلَا تُهَيِّجِي عَلَيْهِ

و استخوان لاغر مکن، و بر او غمی مشوران، و بر او سردردی به هیجان

صُدَاعًا ، وَانْتَقِلِي عَنْ شَعْرِهِ وَبَشَرِهِ ، وَ لَحْمِهِ وَ دَمِهِ ، اِلَى مَنْ

نیاور، و از مویش و پوستش، و گوشتش و خونسش به کسی که گمان کرده

زَعَمَ أَنَّ ﴿مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

با خدا معبود دیگری هست منتقل شو، معبودی جز او نیست، منزّه و برتر است از آنچه

يُشْرِكُونَ﴾. و بعد از: عَمَّا يُشْرِكُونَ، اسم یک نفر از اهل

شریکش سازند

کتاب، یا یکی از دشمنان خدا را بنویسد.

۷ - برای تب بنویسد، و به بازوی راست تب دار ببندد. ﴿بِسْمِ

به نام خدا

اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ تا آخر سوره؛ بِسْمِ

که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است ستایش خدا را پروردگار جهانیان...

اللَّهِ وَ بِاللَّهِ ، أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا ، اَلَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ

خدا و به خدا، پناه می برم به همه کلمات کامل خدا، که از آنها نمی گذرد نیکوکار

وَلَا فَاجِرٌ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، وَ ذَرَأَ وَ بَرَأَ ، وَ مِنْ شَرِّ الْهَامَّةِ

و بدکار و از شر آنچه آفرید و پدید آورد، و خلق کرد، و از شر خزنده

و السَّامَّةِ ، وَ الْعَامَّةِ وَ اللَّامَّةِ ، وَ مِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ ،

و گزنده و هر بداندیش و چشم زخم، و از شر پیش آمدهای شب و روز،

وَ مِنْ شَرِّ فُسَّاقِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ ، وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ

و از شر بدکاران عرب و عجم، و از شر بدکاران جن

وَ الْإِنْسِ ، وَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَ شَرِّ كِهْ ، وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ ،

و انس، و از شر شیطان و دامش، و از شر هر صاحب شری،

وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ ﴿هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ؛ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ

و از شر هر جنبنده ای، که مهار اختیارش به دست اوست، به درستی که پروردگارم بر راه



## عزوات مأثوره

﴿مُسْتَقِيمٌ﴾. ﴿رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا، وَإِلَيْكَ أَنبْنَا، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾. ﴿يَا

استوار است، پروردگارا بر تو توکل نمودیم، و به سوی تو باز آمدیم، و بازگشت به سوی توست،

نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ، وَ أَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ

ای آتش بر ابراهیم سرد و سلام باش، او را به نیرنگ قصد کردند، پس ایشان را از زیانکارترین

الْأَخْسَرِينَ﴾؛ بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَىٰ فَلَانِ ابْنِ فُلَانَةٍ. ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا

قرار دادیم، بر فلان فرزند فلان سرد و بی گزند شو، پروردگارا اگر فراموش کردیم،

إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ تَا آخِرُ سُورَةِ بَقَرَةٍ. حَسْبِيَ اللَّهُ. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا

یا خطا نمودیم از ما بازخواست مکن... خدا مرا بس است، معبودی جز

هُوَ، فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾. ﴿وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَ سَبِّحْ

او نیست، پس او را وکیل گیر، و بر زنده‌ای که نمی‌میرد توکل نما، و تسبیح کن او را

بِحَمْدِهِ، وَ كَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

با ستایشش، و او به گناهان بندگان‌ش در آگاه بودن و بینا بودن بس است،

وَ حَدِّمْ، لَا شَرِيكَ لَهُ، صَدَقَ وَعْدُهُ، وَ نَصَرَ عَبْدَهُ، وَ هَزَمَ

معبودی جز خدا نیست یگانه و بی‌شریک است، وعده‌اش راست بود، بنده‌اش را یاری کرد، و به تنهایی

الْأَحْزَابَ وَ حَدِّمْ، ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾. ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَنَّ

گروههای کفر را فراری داد، آنچه خدا خواست شد، نیرویی جز به خدا نیست، خدا نوشت که هر آینه پیروز خواهم شد

أَنَا وَ رُسُلِي؛ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾. ﴿إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾.

من و رسولانم، به درستی که خدا نیرومند و عزیز است، همانا حزب خدا پیروزند،

﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ، فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾؛ وَ صَلَّى

آن که به خدا چنگ زند به راه استوار هدایت شده، و درود

اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ.

خدا بر محمد و خاندان پاک و پاکیزه‌اش

۸ - بر سه دانه شکر بنویسد، و هر قطعه را تا سه روز صبح

ناشتا بخورد، بر دانه اول:

عَقَدْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ، وَ بِرِ دُوم: شَدَدْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ، وَ بِرِ سَوم: سَكَنْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ.

بستم به اذن خدا محکم کردم به اذن خدا آرام کردم به اذن خدا

## عوذات مأثوره

دعای زحیر: روایت شده: شخصی به موسی بن جعفر شکایت کرد و گفت: مرا زحیری است که آرام نمی گیرد، حضرت فرمود: هرگاه از نماز شب فارغ شدی بگو: **اَللّٰهُمَّ مَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ فَمِنْكَ، لَا حَمْدَ لِيْ فِيْهِ، وَ مَا عَمِلْتُ**

خدا یا آنچه خیر بود از سوی توست، برای من در آن ستایشی نیست، و آنچه بد کردم، تو مرا از

**مِنْ سُوْءٍ فَقَدْ حَذَرْتَنِيْهِ، لَا عُذْرَ لِيْ فِيْهِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ**

آن بر حذر داشتی، مرا در آن عذری نیست، خدا یا به تو پناه می آورم از این که

**اَنْ اَتَكِلَ عَلٰی مَا لَا حَمْدَ لِيْ فِيْهِ، اَوْ اَمِّنَ مِمَّا لَا عُذْرَ لِيْ فِيْهِ.**

بر آنچه مرا در آن ستایشی نیست تکیه کنم، یا از آنچه در آن عذری برایم نیست ایمن گردم

دعای قرقره شکم: و نیز روایت شده: شخصی به آن حضرت شکایت کرد، که شکم من پیوسته صدا می کند، و من حیا می کنم با مردم سخن بگویم، زیرا از شکم صدا بیرون می آید و مردم صدای شکم مرا می شنوند، برای شفای من دعا کنید، حضرت فرمود: هرگاه از نماز شب فارغ شدی بگو:

**اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ مِنْ خَيْرٍ فَهُوَ مِنْكَ، لَا حَمْدَ لِيْ فِيْهِ، تا آخر**

آنچه در سطور قبل گذشت. و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: برای صداهای شکم سیاه دانه با عسل بخورند.

دعای برص: و آن پیسی اندام است، از یونس روایت شده: مابین دیدگان من سپیدی عارض شده بود، آن را به حضرت

## عوذات مأثوره

صادق علیه السلام شکایت کردم، فرمود: وضو بگیر، و دو رکعت نماز بخوان و بگو:

يَا اللَّهُ، يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ، يَا سَمِيعَ الدَّعَوَاتِ، يَا مُعْطِيَ الْخَيْرَاتِ،

ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای شنوای دعاها، ای عطا بخش خیرات،

أَعْطِنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَ خَيْرَ الْآخِرَةِ، وَ قِنِي شَرَّ الدُّنْيَا وَ شَرَّ

خیر دنیا و آخرت را به من عطا کن، و مرا از شر دنیا

الْآخِرَةِ، وَ أَذْهَبْ عَنِّي مَا أَجِدُ، فَقَدْ غَاضَبَنِي الْأَمْرُ وَ أَحْزَنَنِي.

و آخرت نگاه دار، و آنچه از ناراحتی بیابم از من دور کن، همانا این بیماری مرا به خشم آورده و غمگین ساخته است.

یونس گفت: آنچه حضرت فرموده بود انجام دادم، حق تعالی آن پیسی را از من زایل کرد و له الحمد.

در روایت عُدَّة الدَّاعِي آمده: حضرت به وی فرمود: چون ثلث آخر شب شود، در اول آن برخیز و وضو بگیر و مشغول نماز شب شو، و در سجده آخر رکعت اول بگو: يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ، يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ، يَا سَامِعَ الدَّعَوَاتِ، يَا

ای والا، ای بزرگ، ای بخشنده، ای مهربان، ای شنوای دعاها، ای

مُعْطِيَ الْخَيْرَاتِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَعْطِنِي مِنْ

بخشنده خیرات، درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و خیر دنیا

خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَ اصْرِفْ عَنِّي مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا

و آخرت را به من عطا کن، آنچنان که تو شایسته آنی، و شر دنیا و آخرت را

وَ الْآخِرَةِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَ أَذْهَبْ عَنِّي هَذَا الْوَجَعِ، فَإِنَّهُ قَدْ

از من بگردان آنچنان که تو اهل آنی، و این درد را از من برطرف کن، که مرا

## غَاظَنِي وَأَحْزَنَنِي.

به خشم آورده، و اندوهگین نموده است

و در دعا اصرار و مبالغه کن. یونس گفت: آنچه فرموده بود بجا آوردم، هنوز به کوفه نرسیده بودم که خوب شدم. و نیز برای برطرف شدن بَرَص، نوشتن سوره یس با عسل در جامی و شستن و خوردن آن وارد است، چنان که برای معالجه بَوَاسیر هم وارد شده است. و نیز تربت حضرت امام حسین علیه السلام با آب باران برای درمان پیسی وارد شده، و نیز حنا را با نوره مخلوط کردن و روی آن مالیدن روایت شده.

برای بیماری گری و دُمَل و قوباء: (و آن جوششی است در بدن، یا خارش بسیار که آن را «داد» نیز گویند.) روایت شده: بر آن بخوانند و نیز آن را نوشته به او بیاویزند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛ ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، و مثل سخن پلید همانند درخت

خَبِيثَةٍ، أُجْتُتُّ مِنَ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾، تا آخر آیه

پلید است، که از روی زمین کنده شده، برای آن قراری نیست... [ابراهیم، ۲۶] شما را از

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ، وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ، وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾.

خاک آفریدیم، و به آن بازگردانیم، و بار دیگر از آن بیرون آورديم،

اللَّهُ أَكْبَرُ، وَأَنْتَ لَا تُكَبَّرُ؛ اللَّهُ يُبْقَى، وَأَنْتَ لَا تَبْقَى؛ وَاللَّهُ

خدا بزرگ تر است، و تو بزرگ نیستی، خدا باقی است، و تو بقا نداری، و خدا

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

بر هر چیز تواناست.

برای درد عورت [آلت تناسلی]: روایت شده: یکی از اصحاب ائمه علیهم السلام در جایی عورت خود را عریان کرده بود که شایسته نبود، علتش دردی بود که به آن مبتلا شده بود، خدمت امام ششم علیه السلام شکایت کرد، حضرت این دعا را به او آموخت و فرمود: دست چپ خود را بر آن بگذار و سه مرتبه بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ؛ ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ

به نام خدا، و به خدا، آری آنان که

لِلَّهِ، وَهُوَ مُحْسِنٌ، فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

تسلیم کردند، و نیکوکارند پس برای آنهاست پاداششان نزد پروردگارشان، ترسی بر اینان نیست،

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسَلْتُ وَجْهَیْ اِلَیْکَ، وَفَوَّضْتُ

و غمگین نمی شوند، خدایا من رویم را به سویت تسلیم کردم، و کارم را

أَمْرِی اِلَیْکَ، لَا مَلْجَا وَلَا مَنْجَیَ [مِنْکَ] اِلَّا اِلَیْکَ.

به تو واگذاردم، پناه و نجاتی از تو نیست جز به تو

که ان شاء الله تعالی عافیت خواهی یافت.

برای درد زانو: از کتاب (طَبُّ الْأَئِمَّةِ) نقل شده: جابر جعفی از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده: من نزد امام حسین علیه السلام بودم که مردی از شیعیان آن حضرت که از بنی امیه بود خدمت آن جناب آمد و عرض کرد: یَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ مَنْ بِهِ خَاطِرُ دَرْدٍ پایی که دارم، نمی توانم خدمت شما برسم،

حضرت فرمود: چرا از دعای امام حسن علیه السلام غافلیم؟ عرضه داشت آن دعا چیست؟

فرمود: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ تا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَزِيرًا حَكِيمًا﴾. پس آنچه آن حضرت فرموده بود بجای آورد، پس از آن درد پا را احساس نکرد. و نیز برای درد زانو وارد شده: چون نماز گزاردی بگو:

يَا أَجُودَ مَنْ أَعْطَى، يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ، وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرِحِمَ،

ای جودمندترین کسی که عطا کردی، ای بهترین کسی که درخواست شد، ای مهربان ترین کسی که از او مهربانی

اِرْحَمْ ضَعْفَى، وَقِلَّةَ حِيلَتِي، وَأَعْفِنِي مِنْ وَجَعِي. و نیز

خواسته شد، به ناتوانی ام و کمی چاره‌ام رحم کن، و از این درد مرا عافیت ده

برای درد ساقها وارد شده است که هفت مرتبه این آیه شریفه را بخوانند:

﴿وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ، لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ،

آنچه از کتاب پروردگارت به تو وحی شده تلاوت کن، سخنان او را جابجا کننده‌ای نیست،

وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾.

و هرگز جز او پناهی نیابی.

برای درد چشم: روایات بسیاری وارد شده است که پس از نماز صبح و نماز مغرب بخواند:

اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْكَ، اَنْ تُصَلِّیَ

خدایا از تو می‌خواهم به حق محمد و خاندان محمد بر تو، اینکه

## عوذات مأثوره

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ التَّوْرَ فِي بَصَرِي، وَالْبَصِيرَةَ

بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و قرار دهی روشنی در چشمم، و بینایی

فِي دِينِي، وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي، وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي، وَالسَّلَامَةَ

در دینم، و یقین در قلبم، و اخلاص در عملم، و سلامت

فِي نَفْسِي، وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي، وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي.

در وجودم، و وسعت در روزی ام، و سپاس همیشه برای توست، تا زنده ام داری.

بزنطی از یونس بن ظبیان روایت کرده: بر حضرت صادق

علیه السلام وارد شدیم، آن حضرت را دیدیم به چشم درد

سختی دچار شده، به اندازه ای که ما به خاطر آن جناب

غمناک شدیم، روز دیگر که خدمت حضرت رسیدیم،

چشم دردی نداشت، عرضه داشتیم: فدایت شویم چشمان

خود را به چیزی معالجه فرمودید؟ فرمود: آری به چیزی که

از جمله معالجات بود، گفتیم: چه بود؟ فرمود: به دعایی،

پس ما آن دعا را نوشتیم، و آن دعا این است:

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ، وَأَعُوذُ بِقُوَّةِ اللَّهِ، وَأَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ، وَأَعُوذُ

پناه می برم به عزت خدا، و پناه می برم به قوت خدا، و پناه می برم به قدرت خدا، و پناه می برم

بِنُورِ اللَّهِ، وَأَعُوذُ بِعَظَمَةِ (بِعِصْمَةِ) اللَّهِ، وَأَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ،

به نور خدا، و پناه می برم به عظمت خدا، و پناه می برم به جلال خدا،

وَأَعُوذُ بِجَمَالِ اللَّهِ، وَأَعُوذُ بِبِهَاءِ اللَّهِ، وَأَعُوذُ بِجَمْعِ اللَّهِ. گفتیم:

و پناه می برم به جمال خدا، و پناه می برم به زیبایی خدا، و پناه می برم به جمع خدا.

ای فرزند رسول خدا «جَمْعُ اللَّهِ» چیست؟ فرمود: بِكُلِّ اللَّهِ،

به همه خدا،

## عوذات مأثوره

وَاعُوذُ بِعَفْوِ اللَّهِ ، وَاعُوذُ بِغُفْرَانِ اللَّهِ ، وَاعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ ،

و پناه می برم به گذشت خدا، و پناه می برم به آمرزش خدا، و پناه می برم به رسول خدا،

وَاعُوذُ بِالْإِمْئَةِ ، وَيكِ يَكِ ایشان را نام برد. آنگاه گفت: عَلَى

و پناه می برم به امامان بر آنچه

مَا تَشَاءُ مِنْ شَرٍّ مَا أَجِدُ . اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمُطِيعِينَ . و هم برای

می خواهی، از شرّ اندوهی که می یابم، خدایا ای پروردگار مطیعان.

درد چشم وارد شده: بر آن «آیَةُ الْكُرْسِيِّ» بخواند،

و خوب شدن آن را در دل بگیرد، و اگر پیش از آن دست

بر چشم نهد و بگوید: أُعِيدُ نُورَ بَصَرِي بِنُورِ اللَّهِ ، الَّذِي

پناه می دهم نور چشمم را به نور خدایی که

لَا يُطْفَأُ . وارد شده: برای ضعف بینایی سودمند است. و برای

خاموش نگردد

ضعف چشم، و شب کوری وارد شده: آیه نور را مکرر در

جامی بنویسد، و با آب بشوید، و آن را در شیشه قرار دهد،

و از آن با میل به چشم خود بکشد. و نیز روایت شده: هر

که قرآن را از روی صفحات قرآن بخواند، از چشم خود

بهره برد. و نیز روایت شده: هر که هر روز بگوید:

﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، دیدگانش از آفات سالم بماند. شیخ

کفعمی فرموده: برای درد چشم و همه دردهای اعضا، توسّل

جستن به حضرت موسی بن جعفر علیه السلام به تجربه رسیده



## عوذات مأثوره

است. برای خون دماغ : آب یخ بر سر و پیشانی اش بریزد.

دعای بطلان سحر: از امیر مؤمنان علیه السلام روایت شده :

بر پوست آهو بنویسد، و همراه خود داشته باشد: بِسْمِ اللَّهِ

به نام خدا،

و بِاللَّهِ ، بِسْمِ اللَّهِ وَ مَا شَاءَ اللَّهُ ، بِسْمِ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ

و به خدا، به نام خدا، آنچه خدا خواست شد، به نام خدا، و جنبش و نیرویی نیست

إِلَّا بِاللَّهِ ، قَالَ مُوسَى : ﴿ مَا جِئْتُ بِهِ السِّحْرُ ، إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ؛ إِنَّ

مگر به خدا، موسی گفت: آنچه شما آوردید سحر است، همانا خدا آن را باطل می کند،

اللَّهُ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَ بَطَلَ مَا كَانُوا

خدا کار بدکاران را اصلاح نمی کند، پس حق واقع شد، و آنچه آنان انجام داده بودند

يَعْمَلُونَ ، فَعُلبُوا هُنَالِكَ وَ انْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۝ . وَ هُمَ مِنْ رُسُلِ

باطل گشت، در آنجا مغلوب شدند، و با خواری بازگشتند.

خدا صلی الله علیه و آله برای دفع شیاطین و جادوگران وارد شده :

آیه سُخره را بخوانند که این آیه است: ﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي

به درستی که پروردگار شما خداست،

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ، فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ، ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ

که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید، سپس به عرش

الْعَرْشِ ، يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ ، يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ، وَ الشَّمْسُ

چیره شد، می پوشاند شب را به روز، که می جویدش به سرعت، و آفتاب

و الْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ؛ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ؛

و ماه و ستارگان مسخر به فرمان اویند، بدانید او راست آفرینش و فرمان،

تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ . ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَ خُفْيَةً ؛ إِنَّهُ

منزه و پاک است، خدا، پروردگار جهانیان، پروردگارتان را بخوانید بازاری و در نهان زیرا که او

لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ . وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ،

متجاوزان را دوست ندارد، و در زمین پس از اصلاح آن فساد نکنید،

وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا؛ إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ .

و او را با بیم و امید بخوانید، همانا رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است.

و در بعضی از روایات آمده تا: تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ بخواند.

از حضرت رسول ﷺ نقل شده: بر هر یک از برگ و دانه درخت اسفند، فرشته‌ای گمارده شده، و تا پوسیدن برگ و دانه همراه آنهاست، و ریشه و شاخه اش غم و سحر را برطرف می‌کند، و در دانه‌اش شفای هفتاد درد است، بنابراین به اسفند و کُندر مداوا کنید. از حضرت رضا علیه السلام نقل شده: مصروعی را دید، قدحی از آب طلبید، بر آن سوره‌های حمد و معوذتین [سوره‌های ناس و فلق] خواند، و در قدح دمید. و امر فرمود: از آن آب بر سر و صورتش ریختند تا به هوش آمد، فرمود: دیگر به سوی تو ابداً باز نخواهد گشت. از رسول خدا ﷺ روایت شده: اگر جنّ سنگی بیندازد، آن شخص سنگ را بگیرد، و به همان جایی که سنگ از آنجا آمده بیندازد و بگوید:

حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى، وَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُنْتَهَى .

خداوند مرا بس است و کافی، و خداوند شنید دعای کسی که او را خواند، و رای خدا نهایتی نیست

## عوذات مأثوره

و همچنین برای دفع شرّ جنیان، نگاه داشتن مرغ و خروس و کبوتر و بزغاله در خانه سودمند است، از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: برای دفع شرّ جنیان در سفر و بیابان و جاهای هولناک آن، دست بر سر بگذارد، و با صدای بلند بخواند:

﴿أَفْغِرْ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ، وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،

آیا غیر دین خدا را می جوئید، و به او تسلیم شد آن که در آسمانها و زمین است،

طَوْعًا وَ كَرْهًا، وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾؛ و هم وارد شده: در

با اختیار و بی اختیار، و به سوی او بازگردند

بیابان و جاهای وحشت آور و هولناک، با صدای بلند اذان بگویند. دعای حفاظت از چشم زخم: وارد شده: آیه وَإِنْ يَكَادُ بخوانند، و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: چون بترسد چشم او در کسی، یا چشم کسی در او، اثر بگذارد، سه مرتبه بگوید: مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. و وارد

آنچه خدا خواست شد نیرویی نیست جز به خدای والای بزرگ

شده: هرگاه کسی خود را به شکلی نیکو آراست، وقتی از منزل بیرون می رود دو قُلْ أَعُوذُ [ یعنی سوره های قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ] بخواند، تا چیزی به اذن الله تعالی به او زیان نرساند. و نیز برای دفع چشم زخم وارد شده: دستها را برابر صورت بردارد، و سوره های حمد و توحید

## عوذات مأثوره

و دو قُلْ اَعُوذُ را بخواند، و دست بر پیشانی بکشد.

همچنین دعای پناه از چشم زخم: اَللّٰهُمَّ رَبَّ مَطَرٍ حَاسِسٍ،

خدایا ای پروردگار ای باران زندانی

وَ حَجَرٍ يَابِسٍ، وَ لَيْلٍ دَامِسٍ، وَ رَطْبٍ وَ يَابِسٍ، رُدَّ عَيْنَ الْعَائِنِ

و سنگ خشک و شب تار، و تر و خشک، چشم چشم‌زن را به خودش

عَلَيْهِ، فِي كَبِدِهِ وَ نَحْرِهِ وَ مَالِهِ، ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ؛ هَلْ تَرَىٰ

بازگردان، در جگر و گلو و دارایی‌اش، پس بازگردان دیده‌ها، ایامی بینی

مِنْ فُطُورٍ؛ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ، يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا،

شکافی؟، سپس دیده را دوباره بازگردان. دیده به سوی باز می‌گردد

وَ هُوَ خَسِيرٌ﴾. دعای پناهی دیگر: اَللّٰهُمَّ ذَا السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ،

ناتوان و درمانده. خدایا صاحب سلطنت بزرگ،

وَالْمَنَّ الْقَدِيمِ، وَالْوَجْهَ الْكَرِيمِ، ذَا الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ،

و احسان دیرینه، و جلوه کریم، دارنده کلمات کامل،

وَالدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ، عَافِ فُلَانًا مِنْ اَنْفُسِ الْجِنِّ،

و دعا‌های مستجاب، فلان را از نفس‌های جن و چشم‌های انس،

وَ اَعِيْنِ الْاِنْسَ. این دعایی است، که رسول خدا ﷺ برای

سلامت کامل بخش

حسنین علیهما السلام خواند، و به اصحاب خود فرمود: زنها و اولاد

خود را با این کلمات پناه دهید. دعای پناه چشم زخم برای

حيوانات و غير آنها: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ. بِسْمِ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ.

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است، به نام خدای بزرگ،

عَبَسَ عَابِسٍ، وَ شَهَابٌ قَابِسٍ، وَ حَجَرٌ يَابِسٍ، رَدَدْتُ عَيْنَ

بر ترش‌رویی ترش‌رو، و آتش‌فروزان، و سنگ سخت، بر گرداندم چشم

## عوذات مأثوره

الْعَائِنِ عَلَيْهِ، مِنْ رَأْسِهِ إِلَى قَدَمَيْهِ، أَخَذَ عَيْنَاهُ، قَابِضٌ بِكِلَاهُ،

چشم‌زن را، از سر تا به پایش، بگیرد دو چشم او را گیرنده‌ای، با همه نگاهش،

وَعَلَى جَارِهِ وَأَقَارِبِهِ، جِلْدُهُ دَقِيقٌ، وَ دَمُهُ رَقِيقٌ، وَ بَابُ

و بر همسایه و خویشانش، پوستش نازک، خوش رقیق، در ناخوشایند

الْمَكْرُوهَ تَلِيقٌ، ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ؛ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ؛ ثُمَّ ارْجِعِ

سزاوار او، پس باز گردان چشم را، آیا شکافی می‌بینی؟ سپس چشم را

الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ، يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا، وَهُوَ حَسِيرٌ﴾.

دوباره باز گردان چشم به سوی تو باز می‌گردد خسته و ناتوان

برای دفع وسوسه شیطان: روایت شده: به خدای تعالی

استعاذه [پناه‌جویی] کند، بنابراین بگوید: آمَنْتُ بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ، مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ. وَ شَيْخٌ شَهِيدٌ از حضرت رسول ﷺ

نقل کرده: شیطان بر دو قسم است: شیطان جنی، و آن

دور می‌شود به گفتن: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ و

شیطان انسی و آن دور می‌شود به صلوات فرستادن بر محمد

و آل آن حضرت ﷺ. مؤلف گوید: در باب نمازها نماز

حدیث نفس گذشت، و نیز ذکر بعضی از عوذات برای دفع

وسوسه بیان شد به آنجا مراجعه کنید.

برای ایمنی از دزد: بر حلقه‌ها و قفل در بخواند: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ

ادْعُوا الرَّحْمَنَ﴾، تا آخر سوره اسراء.

دعای حفظ از عقرب: روایت شده: تیز نظر کند به ستاره

سُهِی و آن ستاره کوچکی است، نزدیک به ستاره وسطی از

## عوذات مأثوره

ستارگان بنات نعش [مقصود همان «دب اکبر» است] و سه

مرتبه بگوید:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ اَسْلَمَ ، صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ ، وَ عَجِّلْ

خداوندا پروردگار ستاره اسلم. بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و گشایش

فَرَجَهُمْ ، وَ سَلِّمْنَا مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ ؛ و نیز روایت شده: بر آن

کار ایشان را شتاب ده و ما را از شر هر صاحب شری سالم بدار

ستاره نظر اندازد و سه مرتبه بگوید: اَللّٰهُمَّ رَبَّ هُوْدَ

خداوندا پروردگار هود

ابن اُسَيَّةَ ، اَمِنِّى شَرِّ كُلِّ عَقْرَبٍ وَ حَيَّةٍ ؛ هر شب

فرزند اُسیّه مرا از شر هر عقرب و مار ایمنی ده

که چنین گوید از شرّ مار و عقرب محفوظ بماند.

از امام صادق علیه السلام روایت شده: برای دفع شرّ عقربها و مارها

هنگام شب بخواند:

بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ ، وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ ، اَخَذْتُ

به نام خدا، و به خدا، و درود خدا بر محمد و خاندانش، همه عقربها

العَقَارِبَ وَ الْحَيَّاتِ ، كُلُّهَا يٰ اَذِنَ اللّٰهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالٰى بِاَفْوَاهِهَا

و مارها را به اذن خدای تبارک و تعالی گرفتم، به دهانهایشان،

وَ اَذْنَائِهَا ، وَ اَسْمَاعِهَا وَ اَبْصَارِهَا وَ قُوَاهَا ، عَنِّى وَ عَمَّنْ اَحْبَبْتُ

و دمهایشان و گوشهایشان، و چشمانشان، و نیروهایشان، از خویشتن و هر که را دوست دارم،

اِلٰى ضَحْوَةِ النَّهَارِ ، اِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى .

تا برآمدن روز ان شاء الله تعالی.

و نیز برای دفع شرّ عقرب بخواند: ﴿سَلَامٌ عَلٰى نُوْحٍ فِى الْعَالَمِيْنَ ؛

سلام بر نوح در جهانیان،